

blemer, som vi stadig væk ser som uafklarede og også gerne så, at der var nogle svar på, for vi tror faktisk ikke, man kan undgå at tage stilling til dem på et eller andet tidspunkt.

Vi har brug for nogle støtteordninger til landbruget, som også tager hensyn til optagelseslandenes landbrug, så de kan leve videre, og samtidig også ordninger, som betyder, at vi ikke får nogle krav til støtteordninger, som EU's budget ikke kan klare, som ville betyde, at det skulle vokse langt ud over evnerne.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, hvis regeringen kunne komme med nogle bud på, hvorledes man skal klare den opgave, for det er jo den opgave, vi står over for i EU, fordi alternativet kunne jo være, og det er ikke attraktivt, at man bare sagde til de nye lande, at de et langt stykke hen ad vejen i en hel del år egentlig måtte acceptere ikke at blive en del af landbrugsordningerne, og så kunne de øvrige eksisterende lande i EU fortsætte med deres ordninger. Det er politisk og moralsk heller ikke en acceptabel model.

Vi så gerne, man fandt frem til en model, hvor man kunne sikre, at optagelseslandene også kunne have et økonomisk bæredygtigt landbrug, og at man inddrog sociale aspekter i de ændringer, de kommer ud for, således at de også af sociale grunde kan opretholde nogle landbrug, og hvor vi også sikrer os, at man stiler mod nogle ordninger i retning af, at man miljømæssigt udvikler landbrugene i udviklingslandene. Det kræver nogle overvejelser og ikke blot, at man kun siger, nu har vi løst problemerne. Det kræver, at man tager fat på dem, ser på dem og ikke lukker øjnene. Vi så egentlig gerne, at regeringen tog fat på den problemstilling, også sammen med de øvrige lande i EU.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forbindelse med behandlingen i Europa-udvalget af Dagsorden 2000 tilkendegav Dansk Folkeparti, at vi ikke kunne støtte den facon, regeringen greb tingene an på, og heller ikke det resultat, der i den sidste ende kom ud af det, og ud fra det er det selvfølgelig naturligt, at vi ikke har noget som helst imod, at man så kommer med et ønske om at få genåbnet Dagsorden 2000. Realismen i det osv. kan vi altid diskutere, men det er klart rent principielt, at hvis der ligger et resultat på bordet, som vi ikke synes er det bedste, og vi ikke selv har støttet det, er det naturligt, at vi siger, at der mulighed for at diskutere det igen, så gør vi selvfølgelig gerne

det. Det rent principielle i det er sådan set en positiv indgangsvinkel til forslaget fra vores side.

Så ligger der i Enhedslistens forslag nogle konkrete forslag til, hvad der så skal ske, hvis man genåbner Dagsorden 2000. Nogle af dem er vi tilhængere af, andre er vi skeptiske over for. Vi har tilkendegivet i processen, at vi mener, at de nuværende strukturstøtteordninger er af et alarmerende omfang, vi har ment, at strukturfondene skulle drosles ned, og indeholdt i en af pindene, som det jo er, støtter vi selvfølgelig det.

De midler, man frigiver fra EU's side ved det, mener vi skal tilbageføres til medlemslandene, herunder altså Danmark. Den dér med, at vi alle sammen betaler, mod at vi så kan få støtte til nogle projekter her i Danmark til gengæld for, at EU så får lov til at have det blå flag med de gule stjerner for at promovere sig selv, synes vi ikke om, så det kan vi godt tage et opgør om i forbindelse med det her forslag.

På landbrugsområdet er det lidt mere kompliceret, fordi vi har den overordnede holdning, at vi skal have nedtrappet landbrugsstøtten, men det skal ske samtidig med, at vi nedtrapper landbrugsstøtten hos de konkurrenter, dansk landbrug har. Det kræver et lidt større træk, og der mener vi faktisk ikke, man kom langt nok med Dagsorden 2000, som det ligger her.

Så er der også et punkt om det her med de østeuropæiske lande, som Enhedslisten ønsker skal have en del af de frigjorte midler. Det finder vi ikke. Vi synes, at der på det punkt i Dagsorden 2000 allerede ligger nogle fastsatte midler, og det niveau er tilstrækkeligt efter vores opfattelse. Vi mener ikke, at der skal lægges mere på, og derfor mener vi faktisk, at alle de frigjorte midler, der i givet fald kom på tale, skulle tilbageføres til medlemslandene.

Vi deltager altså gerne i diskussionen om det her forslag, og vi er principielt selvfølgelig af den indstilling, at vi da gerne vil have genåbnet Dagsorden 2000, og så er vi tilhængere af nogle af punkterne og er lidt mere skeptiske over for andre.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil da medgive Enhedslisten, at det er et frisk initiativ. Det må jeg sige. Jeg synes, det er dejlig befriet for realisme, men på den anden side set er det jo frisk gjort. Altså man behøver jo ikke at være mere end almindeligt begavet